

ΣΥΝ ΟΥΣΙΑ

Συλλογές : - ΣΥΝ ΟΥΣΙΑ

- ΜΥ ΘΑΓΩΓΗ

- ΟΝΕΙΡΑ

- ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

2019

By SearchingTheMeaningOfLife

(www.SearchingTheMeaningOfLife.wordpress.com)

Παλαιότερα έργα του **SearchingTheMeaningOfLife:**

- the kingdom of vitality ∞ παιχνίδι στρατηγικής
- ΤΥΜΠΑΝΙΣΜΟΙ
- IoM
- Εντροπή στη Φύση
- Στην 'Αμαξα
- 50 αξίζει
- Ονειράματα
- ΑνΘο(υ)σια Τραγωδία
- Διάλεξε Καραμέλα
- Ήλιοι Καθρεφτίζονται στους Αιθέρες
- Πο(υ)λιτικός Παραμυθόκοσμος
- Η λευκή πεταλούδα
- Έρωτας Vs Θάνατος
- Μοδιστρική Ψυχών
- EchoLexi
- Echo

Βιογραφικό

Όνομα, επάγγελμα, σπουδές, έτος γέννας, πόλη καταγωγής, πόλη διαμονής, οικογένεια και πολλά άλλα. Έχω αλλά δεν με κατέχουν. Όσο Είμαι εδώ, όσο συναντάω ωφέλιμα για τον κόσμο, τα συμπυκνώνω σε ευανάγνωστες σύντομες στιχοδημιουργίες. Δημιουργικά δώρα, από Αγάπη με Αγάπη, για τον κόσμο. Υπάρχω απλά και είναι η Χαρά μου. Ενώστε το νου σας με του συγγραφέα, υπάρχει ή όχι είναι μόνο ιδέα...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συλλογή «ΣΥΝ ΟΥΣΙΑ»

Σημεία Ζωής

Πολύτιμες λάμπεις Επαγρύπνησης

Φυγή

Εισροή Ομορφιάς, εκροή Αγάπης

Ο κλώνος του “Γνώθι σαυτόν”

Οδυνηρή ευθύτητα

ανυπάκουο χαμόγελο

Μάνα μόνη

Ποιός Αγαπάει το σκοτάδι;

Αναθυμιάσεις θυμού

Βίος χωρίς βία

Φως στην άβυσσο

Με Ερωτεύτηκες!

Ονειρεύσου... ως τη συνάντηση

Όσπου να κοιμηθώ

Από μια προσωπική συμφωνία

Πού πάμε άνεμε;

Ο ευνοημένος

Όλα έτσι!

Χόρεψε

Στρατηγική προς την Ανθρωπιά

Θαυμάζω: Την εκλεκτή μειοψηφία

Ξερή ψυχή: Σοφότετη & άριστη

Καλοκαίρι: Νέα αρχή

αδυναμία

Η γέννα

Παράταση ζωής

Για μάτια καρδιάς

Ανώριμη πίστη

Η γλώσσα μου

Καμιά συμπόνια

Ένοχη ασφυξία

Σχέσεις Αίματος

Ξεκίνα την Άνοδο

Ίχνη Γυναικών

Σπίθα Αγάπης

Αγνή θύμηση

Γίνε Άνθρωπος

Το σάλι της Αγάπης

Οι πρώην

Συν-οικία συν-ανθρώπων

Ένοχη ανάγκη

Από Χαρά σε Χαρά

Πειρασμός αθωότητας

"Δυνατός Νόμος Έρωτα"

Καμία προδοσία

Ποιος μεγαλοφυής:

Αγαπάς Ηρακλή:

Καταπιέζεις την Εξέλιξη

Συλλογή «ΜΥΘ ΑΓΩΓΗ»

Ο αστερισμός της Αριάδνης

Θησέας, Αριάδνη, Διόνυσος

Άλκηστης: Η Αγάπη τον Άδη νικά

Αντιγόνη

τα τακούνια της Καρυάτιδας

Κίνητρο για Έργα

Από σκέψη Ζωή

Ορφικά και Ελευσίνια μυστήρια

Το πάθος σε σκοτώνει

Για Σένα

Καβάλα σε Δελφίνι

Αδικείς τον Πατέρα

Μετά θάνατον παράπονο

Αντιβίωση στο Χάρο

Σώμα, Άρμα Ψυχής(αλληγορία του άρματος της ψυχής του Πλάτωνα)

Γύγης, γύρισε απ'τη Γη(Το δαχτυλίδι του Γύγη~Πλάτωνας)

Πανανθρώπινα Μυστήρια

Οιδίπους Τύραννος

Φιλοκτήτης

Ηρακλής και Άθλοι Ψυχής

Νάρκισσος και Ηχώ

Αδιέξοδό; Βγες απο εκεί που μπήκες (το μίτο της Αριάδνης)

Συλλογή «ΟΝΕΙΡΑ»

Με λιγότερο ασυνείδητο

Σε θυρίδα καρδιάς

Από λίγες σταγόνες

Ασφάλεια

Δώσε εαυτό / Λάθος μίσος!

Φυγή δίχως πίκρα

Στην κερκίδα

Πέτρινες καρδιές

Γλυκιά ναυτία

Μιας ημέρας γέννημα

Παλαιοπώλης

Ό,τι μένει

Ζωής Καφές

Ευεργετικοί Εφιάλτες

Μηχανή Ζωής

Μεγάλη Καρδιά

Εδώ και Τώρα Ομορφιά

Ρούχο Ελαττωματικό

Γέρου Συμβουλή

Σκουλήκια

Άλλος Ένοικος

Ελλήνων Πολιτισμός Ελευθερώνει Βουλήσεις

Χωρίς Μάνα;

Θέληση Ελευθερίας

Δίψα για Ζωή

Θυμήσου
Σε φοβάμαι

Συλλογή «ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ»

Σε αέρινους τάφους
Είσαι μέλισσα ή μύγα;
Πατρίδα καρδιάς
Άνθρωπε Αγαπάς;
Πώς; Μόνο έτσι.
Υπάρχουμε;
Συνειδητή σωτηρία
Κατακραυγή
Αντέχεις το Φώς;
Προσωπική Άνοιξη
Μαγικός εραστής
Σεβασμός στα αθάνατα
Πιο σημαντική η ελευθερία;
Τι μένει;
Πού πήγαν τα χαμόγελα;
Γιατί παραπονιέσαι;
Άτιτλο
Πρόστιμο στον Έρωτα;
Αγάπησες ποτέ;
Σε δυο λεπτά;
Επανάστασης αιτία;

Τα νέα σου;

Namaste (:)

Τόσα, όσα

Γιατί επιστρέφω;

Κατέχεις την Ψυχή σου;

Εξημερώθηκες;

Ξες από ρήματα;

Ποιήματα ανθρωποπαγίδες

Εξέλιξη από λάθη

Doctor who?

Όριο η προδοσία;

Λέξεις: Ήχοι ή ουσία;

Με θαυμάζεις ή με φοβάσαι;

Όρα προσευχής: Πότε και πώς να ζητάς;

Για σένα ποιός;

Υπάρχει το τίποτα;

‘Θέτεις τις κατάλληλες ερωτήσεις
σε όνειρα βλέπεις απαντήσεις
τις δένεις με μύθων παιδεία
ανακαλύπτεις των πάντων την ουσία
ένα σύμπαν σε συνουσία’

ΣΥΝ ΟΥΣΙΑ

Σημεία Ζωής

Όταν δε θέλω να σηκωθώ το πρωί... Δε θέλω να ζήσω

Το αισθάνομαι στο ρυθμό της πνοής... Είναι ρυθμός της ψυχής

Όταν γρηγορεύει το χτυποκάρδι... Αρχίζω να ερωτεύομαι

Περισσότερο από ανθρώπους κι εραστές... Αγαπώ τους ερωτευμένους

Περισσότερο από τα χρήματα αγαπώ τις λέξεις... Πληρώνουν με ίδιο νόμισμα
εξάλλου

Και από τις λέξεις περισσότερο τις σιωπές που με σκέφτονται με χαμόγελο... Με
ξεπερνώ και Ζω

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Πολύτιμες λάμπεις Επαγρύπνησης

Σε είδα να λάμπεις... στο χαρτί έγινες λέξεις
Σε είδα να λάμπεις... σε διαβάζω σε βιβλίο
Σε είδα να λάμπεις... και ακούω τη μελωδία σου
Σε είδα να λάμπεις... οδηγέ εσύ καρδιάς
Με το φως Σου διαχρονικά κάνεις τα έργα μου
Με το φώς Σου δίνεις νόημα στα μικρά
Συντονίζονται όλα με την Ομορφιά

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Φυγή

Μη μου λες τα μυστικά σου
αν μετά με φοβηθείς
από σύμμαχο εχθρό σου
φίλο πια δε θα με πεις

Πρώτα βρες εμπιστοσύνη
μες στα μάτια καλοσύνη
να αντέχεις στην μορφή μου
τον καθρέφτη σου να δεις

Διαφορετικά θα φύγω
ποιό το νόημα να μείνω
στις άδικές σου επιθέσεις;
Ξέρω μόνο να Αγαπώ

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εισροή Ομορφιάς, εκροή Αγάπης

Μ' όλο το είναι μου ζητώ
το αίμα κόκκινο να δω
στο σώμα πάλι να κυλά
κάθε πρωί πιο δυνατά

Να νιώθω σ' όλα την ομορφιά
χρώματα, αρώματα πολλά
κάθε μορφή μοναδική
Παραδεισένια η ζωή

Εισπνέω του κόσμου τα καλά
Αγάπης αισθήματα γλυκά
ξυπνούνε, ρέουνε απαλά
ξέχειλα ψάχνουνε αγκαλιά

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ο κλώνος του “Γνώθι σαυτόν”

Σου προσφέρω έναν κλώνο
Με την πείρα που έχω ως εδώ
Και σε κάθε διεκδικητή που ξέρω
Είναι το δώρο μου πιστεύω αρκετό

Σε συμβούλιο όλων των κλώνων
μετά οφείλω ν’ αποφανθώ
Όποιος έχει τη χάρη των πόνων
να συνεχίσει να ζει θα του πω

Σε ποια βάθη εαυτού έχει φτάσει;
Σε τι μήκη Ωκεανών;
Ποιο κύμα τον έχει ξεβράσει;
Τα κοχύλια έχει ενώσει λαών;

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο-ταινία «Θνητοί Θεοί» του Richard Morgan]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Οδυνηρή ευθύτητα

Βαθύτερα μέσα μου πώς να σε βάλω;
Σε έχω φίλο μου και όχι εχθρό...
συνειδητά σε απολαμβάνω
είμαι Ένα άτομο μοναχικό

Δεν μετανιώνω γι' αυτό που είμαι
με Αγαπώ: σας Αγαπώ!
Σε όποιο κέλυφος με επαναφέρεις
να σπάω κώδικες απαξιώ

Έχω την αίσθηση του ασυνειδήτου
μη με ρωτάς πώς το νοώ...
Τίποτε απόρρητο πλέον δεν έχω
δαγκώνω εμένα για όσο ζω

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

ανυπάκουο χαμόγελο

όταν τα πάθη πυκνώνουν την ατμόσφαιρα
το λαμπρότερο άστρο βασιλεύει
μόνο βαρέα κύματα αισθημάτων διαπερνούν τον ουρανό
κι ένα ασύγκριτο κόκκινο ενθρονίζει το σκοτάδι
τότε βγαίνει απρόσκλητο από την τσέπη το χαμόγελο της επιπλέον ψυχής
κολλάει στο φεγγάρι και δίνει κουράγιο σε κάθε πόνο εσωτερικής καταβύθισης
κάπως έτσι σκληραίνει το όστρακο προστασίας και τρυφεραίνουν τα χέρια στοργής
ξημερώνοντας επιστρέφει το χαμόγελο στην τσέπη
προσπάθησα να το σύρω έξω με βία, αλλά είναι ανυπάκουο!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μάνα μόνη

ποτέ πια μόνη
καρδιά χτυπά εντός καρδιάς
μια νέα ζωή

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ποιός Αγαπάει το σκοτάδι;

Αναρωτιέσαι τελικά!

Αν η φύτρα σου σ' αγάπησε;

Μια κι εσύ δεν τ' άξιζες διόλου...

Μάθε λοιπόν πως τα βλαστάρια

μόνο ν' Αγαπάν έχουν επιλογή

ενώ οι μάνες όχι

Σαν το φως Αγαπούν το σκοτάδι

Ομορφιά ποτέ άσχημη.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Αναθυμιάσεις θυμού

Όλα τα άνθη της ψυχής, σας τα χαρίζω
στα μανιασμένα, χολιασμένα αρσενικά
βαθιές ανάσες, αναγούλες σας προκάλεσαν
το κλίμα έφερε εγκλήματα πολλά

Σε κάτεργα τα λάθη σας τ' αράξατε
ένοχα πάθη μαζί σας θα με βρουν
σε κόσμο με αίμα και σπέρμα κραυγάσατε
όνειρα πλάθονται όταν καρδιές πονούν

Σαν σίδηρο που το νερό τ' ατσάλωσε
κόντρα στη φύση σας όλες οι ευωδιές
δειλά τώρα στα κάτεργα υπομείνατε
πολλές σφαλιάρες: δόλιες κατραπακιές

Στα μάτια φαίνεται η τόλμη η ακατάσχετη
πια οι κινήσεις σας δεν την μαρτυρούν
η βία με τα πέριξ συμβιβάστηκε(;
στη γαλήνη σου αναθυμιάσεις θυμού.

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο «Το ημερολόγιο ενός κλέφτη» του Ζαν Ζενέ]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Βίος χωρίς βία

Βίο ολικό

έδωσες: την ψίχα σου

απ' τ' όστρακο

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Φως στην άβυσσο

Όσο και όπως
ποτέ δε μ' αγάπησε
μάννα καμιά.

Ζητώ απ' εσένα
Έρωτα: Να καλύψεις
αβύσσου κενά.

Αιτούμαι κρυφά!
Να μην ταραξώ τρίχα
και φύγεις μακριά

Σκύβω μέσα μου
κι ανακαλύπτω χρυσό.
Το Φως μ' Αγαπά!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Με Ερωτεύτηκες!

Με προστατεύεις από εσένα
Λάμπει το έργο σου, απ' την απουσία μου
Αναγνωρίζεις τις σιωπές μου,
ανάμεσα σε άπειρες αλλότριες σιωπές
Με αγάπας, με σκέφτεσαι, αφοσιωμένα και πιστά
Χωρίς ανάγκη αποδείξεων
Μου δωρίζεις τα όνειρα και τις ιστορίες σου
Σε Ερωτεύτηκαν οι άνθρωποί μου όπως εγώ

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ονειρεύσου... ως τη συνάντηση

Υπήρχαν πολλές επιλογές
Διάλεγα καιρό ψάχνοντας
Επέλεξα να σε ονειρευτώ
Και συναντηθήκαμε
Επέλεξες με την Τέχνη
Να διαιωνίσεις τη ζωή
Να καταργήσεις το θάνατο
Χαρμολύπη η φυγή σου
Είδα πως η λευτεριά
Κατοικεί μόνο στον ουρανό
Φλογίστηκα με Τέχνη
Εξατμίστηκα προς τα πάνω
Έφυγα. Διάλεξα.
Τέλειωσαν τα διφορούμενα
Τώρα μόνο με αγάπας
Με ονειρεύεσαι...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Όσπου να κοιμηθώ

Άπλωσα το χέρι
να καθαρίσω τις αράχνες
απ' τον ολόσωμο καθρέφτη.

Σε τύλιξε ύλη,
το αίμα σου όρμησε νεανικό
και επιτέθηκες σαν άγριο ζώο.

Να με νοιαστείς περίμενα,
να έρθεις δίπλα φιλικά
σαν ανθρώπινο πλάσμα.

Με ποδοπάτησε η λαγνεία σου
με ανθρώπου προσωπείο,
μα ακόμα ευωδιάζω!!!

Από τότε στρέφομαι στους τοίχους...
Για προστασία ελπίζω
στη δική τους καρδιά.

Με βασανισμένη ήσυχη συνείδηση
παλεύω και για τις δικές σου αράχνες,
ώσπου να κοιμηθώ... Εσύ;

[Έμπνευση από το βιβλίο " Νύμφες του πνεύματος" του Χαλίλ Γκιμπράν]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Από μια προσωπική συμφωνία

Μη ρωτάς πως;

Ούτε εγώ ξέρω!

Αλλά άκουσα στην σκέψη σου,

Μια προσωπική συμφωνία φυγής.

Και δε με ξανασυνάντησες.

Αναρωτήθηκες, ανησύχησες, ανέμενες

Μα κατάλαβες και απόρησες:

"Πώς ήταν δυνατόν;"

[Έμπνευση από το βιβλίο "Έτσι κάνουν όλες" του Μίμη Ανδρουλάκη]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Πού πάμε άνεμε;

Σε έδειξα και αναφώνησα: "Κοίτα!"

Χωρίς να ξέρω το γιατί

Μου φάνηκες πρόσωπο οικείο

Πριν καν σε γνωρίσω

Τελείως αλλόκοτο έτσι;

Δικαιολογήθηκα πως είδα έναν διάσημο

Όταν συναντηθήκαμε

Μετά από χρόνια

Άργησα να σε θυμηθώ

Και όταν σε θυμήθηκα σάστισα

Σαν να ζούσα ένα όνειρο

Μέσα σε άλλο όνειρο

Σαν να διασταυρώθηκαν άνεμοι

Και αλλάξαμε ρότα μαζί

Όπως τα αποδημητικά πουλιά

[Έμπνευση από το βιβλίο "Έτσι κάνουν όλες" του Μίμη Ανδρουλάκη]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ο ευνοημένος

Ευνοημένος:

Σ' Αγάπησε άνθρωπος
που ψάχνει εαυτό.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Όλα έτσι!

Με χρειάζεσαι,

για να μη με χρειάζεσαι.

Κι όλα ειν' έτσι!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Χόρεψε

Χόρεψε μη σταματάς

Κι αν θες με μάσκα να κοιτάς

Κι αν θες με γάντια ν'ακουμπάς

Μόνο στιγμή μη σταματάς

Όλο χαρά, να σε θαυμάζω!

Μέσα από στροβιλισμούς

Να με πατάς, να σε πατώ

Μόνο στιγμή μη σταματάς

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Στρατηγική προς την Ανθρωπιά

Μη φοβάσαι να έχεις προσδοκίες μεγαλύτερες από εσένα κι ας μείνουν ανεκπλήρωτες: Ο αγώνας αποζημιώνει.

Να ανανεώνεις τις επιθυμίες σου: Ισορροπείς σε κόσμο αστάθειας.

Μη σε τρομάζει το απρόβλεπτο αύριο: Διευρύνει τις δυνατότητες.

Αύξησε τον ζωτικό χρόνο, έναντι του κοσμικού: Ζεις ποιοτικότερα.

Δώσε προτεραιότητα στο σχεδιασμό δημιουργικών στόχων και στην πορεία αποφάσισε για τα μέσα κατάκτησης: Αν δεν τα καταφέρεις, θα φτάσεις σε καταλληλότερο, για σένα, προορισμό.

Όταν συναντάς δυσκολίες να τις λύνεις στην ώρα τους: Συσσωρεύοντας δυσχέρειες, απογοητεύεσαι.

Θυμήσου ότι λογοδοτείς στον εαυτό και σε ανώτερο πρότυπο της επιλογής σου: Αβίαστη ελευθερία.

Θέλει αγώνα η τήρηση τάξης και κανόνων: Έτσι τηρείται η ευγένεια της ανθρώπινης φύσης.

Διαφύλαξε την ποιότητα της παιδείας με την οριοθέτηση κανόνων-νόμων: Οι συμφωνίες, οι διαφωνίες και οι αισθητικές τεκμηριώσεις απαιτούν παιδεία.

Δείξε την γύμνια της αυθεντικής ψυχής σου/μας: Ο μόνος τρόπος έναρξης του δρόμου προς την Αλήθεια.

Η μεγάλη αμφισβήτηση κολλάει την εξέλιξη: Μέτρο και στην άρνηση και στην

συγκατάβαση.

Τόλμα να επιτεθείς ήρεμα στην ισχυρογνωμοσύνη: Όλα είναι σχετικά, καμιά ιδέα δεν κάνει για μαξιλάρι.

Λάβε υπόψη σου όλα τα εξωτερικά σημεία: Γνώμες και περιβάλλον μεταβάλλουν και τις πιο σταθερές -φαινομενικά- καταστάσεις.

Καλή η ειδική γνώση αλλά ακόμα καλύτερη η σφαιρική: Οδηγεί στην πληρότητα ύπαρξης.

Πνευματική υγεία, υψηλή αγωγή, σταθερά κίνητρα, κρατούν ενεργή την συνείδηση της αξιοπρέπειας του ανθρώπου: Προϋποθέσεις δημιουργικής ζωής.

Για να ζουν ειρηνικά και ποιοτικά οι οικογένειες-ιδιωτικές υποθέσεις- στην απέραντη ύπαιθρο, οφείλουμε να λύσουμε με συζήτηση τις δημόσιες υποθέσεις στις περιορισμένες πλατείες των πόλεων: Η τήρηση υγιούς πολιτικής αφορά όλους.

Ζωή είναι ο αγώνας, η προσπάθεια να πραγματοποιείς τον εαυτό σου: Με όριο την πολυπλοκότητα φαντασίας του καθενός.

Επέλεξε βολικούς κανόνες για να υποταχθείς σε αυτούς: Η έλλειψη κανόνων οδηγεί στη μη ηθικότητα = ανηθικότητα.

[Εμπνευση από το βιβλίο "Η εξέγερση των μαζών" του Ορτέγκα υ Γκασσέτ]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Θαυμάζω: Την εκλεκτή μειοψηφία

Είναι τα ρούχα σου σινιέ
Συχνάζεις σε μουσεία
Σε είδανε στο Μέγαρο
Στα ψηλά θεωρεία

Είσαι γόνος άξιων
Κατάντησες τεμπέλης
Λογίζεσαι σημαντικός
Χωρίς να δώσεις μέλι

Της μάζας πλέον όμοιος
Δεν έχεις προσδοκία
Ο εαυτός σου ένας φελλός
Στα κύματα σχεδία

Λίγοι επιβάτες έμειναν
Στο όχημα της σκέψης
Κρίνεις τον χαρισματικό
Προς όφελος της τέρψης

Θαυμάζω ό,τι Αγαπώ
Τον εκλεκτό δαμάζω
Συντρίβει μόνο εαυτό
Ως Άξιο τον κοιτάζω!

Παλεύει με τα δύσκολα
Ευθύνες σαν λαμβάνει
Ταπεινά συσχετίζεται
Τί κι αν σε κάποια χάνει;

[Έμπνευση από το βιβλίο "Η εξέγερση των μαζών" του Ορτέγκα υ Γκασσέτ]

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ

Ξερή ψυχή: Σοφότεατη & άριστη

Λόγια ευωδιάς!

Αναθυμιάσεων μιας
καμένης ψυχής.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Καλοκαίρι: Νέα αρχή

Σ' απαλή άμμο
τα πέλματα χαίρονται
το κύμα ζώης

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

αδυναμία

πάλι στριμώχτηκε
όλη η σκοτεινή πλευρά
του φεγγαριού μας
στα μάτια
υπερχείλιση
βάζω τα δυνατά μου
να μην κυλήσει
στο πρόσωπο
και απογοητεύσει
η αδυναμία μου
να εξηγήσω
με λέξεις
άδικο
να αισθανθούν
στάλα ενοχής
αθώοι

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Η γέννα

Κλωσάς εαυτό
σε παρφουμαρισμένη
κρίση οδύνης!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Παράταση ζωής

της ρουτίνας
κράτα το μέτρο
στην ανάγκη
προσδοκίας μητρικής αγκαλιάς
τόσο ώστε
να αποφύγεις
την επιλογή
της απόλυτης σιωπής
συντομότερα

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Για μάτια καρδιάς

Κόρη οφθαλμών,
άξια προσδοκιών,
από Αγάπη

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ανώριμη πίστη

Ντροπή!

Σε άγγιξε η αγνή Αγάπη

Και αντιστέκεσαι

Σαν μήλο μαραμένο στο δέντρο

Από περασμένη χρονιά

Κοιτάζεις την κενότητά σου

Και κολλάς

Αντί να καταστρέψεις

Κάθε ψεύτικο

Για να παραμείνουν μόνο

Τα Αληθινά

[Έμπνευση από το βιβλίο «Ο 13^{ος} μαθητής» του Chopra Deepak]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Η γλώσσα μου

Χωρίς να με κρατάς
ακούω του χεριού το σφυγμό Σου

χωρίς να με αγγίζεις
ακούω τους παλμούς της καρδιάς Σου

χωρίς να με βλέπεις
ακούω τους ψιθύρους των ματιών Σου

Βρίσκω λέξεις να εκφράσουν
αισθήματα και οράματα
με μια γραμματική
που γνώριζα από πάντα

Σε όλες τις γλώσσες Αγαπώ,
αποτυπώνω την νόηση,
φιλοσοφώ στα Ελληνικά.

u.γ: Αυτές οι σχέσεις δεν τελειώνουν με το θάνατο.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Καμιά συμπόνια

Όταν ήρθα
άνθισε ο τόπος
ενώ εγώ έκλαιγα

όταν έφυγα
έκλαιγε το σύμπαν
ενώ εγώ χαιρόμουν

καμιά συμπόνια
ούτε στα κοινά τραγούδια
της γέννησης και του θανάτου

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ένοχη ασφυξία

Πόσο δυνατά
μ' αγκαλιάζεις, για να
σπας το ψέμα σου;

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Χωρίς να γράψω λέξη

Θέλω να μαρτυρήσω όλη τη γνώση
Χωρίς να γράψω λέξη

Όπως ο Σωκράτης
Όπως ο Χρηστός
Όπως η φλόγα του κεριού

Όλη την Αλήθεια
Όλα τα μυστικά
Όλη την Ομορφιά
Της γεννοβόλας Άνοιξης
Που αιώνια επιστρέφει
Με απόλυτη συν-ουσία
Μέθεξης στην ουσία

Χωρίς να χαράξω χαρτί
Χωρίς να χαράξω πρόσωπο
Χωρίς να χαράξω ψυχή

Χωρίς να υποφέρει κανείς
Εξ' αιτίας μου

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Σχέσεις Αίματος

Προσωπική μοναξιά σε φασαρία
κάθε γάμος εκεί οδηγεί
ούτε στις μνήμες η ελευθερία
ένα μπλοκάρισμα κι εκεί κατοικεί

Μία ομπρέλα, του αύριο μπαστούνι
πριν η ρουτίνα για πάντα χαθεί
Πόσα ζητάς από εμένα ευτυχία;
Κανένα ταξίδι δεν θα το βρει...

Χωρίς ανταλλάγματα δίνει ο γονιός
μέχρι στο γήρας να ευτελιστεί
Πόσα αισθήματα κρύβει ο γιος;
Να 'σαι περήφανος μόνο ποθεί!

[Εμπνευσμένο από θεατρικό «Ντα» του [Χιου Λέοναρντ](#)]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ξεκίνα την Άνοδο

Να επιλέγεις

Να σχετίζεσαι

Με άξιες γυναίκες

Για να γίνει μόδα

Το κυνήγι της ποιότητας

Από άνδρες και γυναίκες

Για την εξέλιξη

Της κοινωνίας

Του μέσου όρου

Πνευματικότητας των μαζών

Στην επόμενη γενιά

Σε τριάντα χρόνια

Σήμερα

**[Εμπνευσμένο από το βιβλίο «Επιλογή στον έρωτα» του Jose Ortega y Gasset
(1883-1955)]**

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ίχνη Γυναικών

Αξιοθαύμαστες ρίζες

Σπάνια φωτογραφίζονται

Κρυμμένες στη Γή

Ποτίζουν αδιάλειπτα

Με τις καιρικές συνθήκες

Μορφώνουν βιωματικά

Τον χαρακτήρα

Των ερώτων

Και τις κοινωνίες

Του Αύριο

**[Εμπνευσμένο από το βιβλίο «Επιλογή στον έρωτα» του Jose Ortega y Gasset
(1883-1955)]**

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Σπίθα Αγάπης

Σώμα δεν έμεινε τους πόθους να ξυπνήσει
η ψυχή απόμεινε μισόσβηστο καντήλι
μόνο η Αγάπη Σου μπορεί να την φροντίσει
για Σου σπίθα την φλόγα ν` Ανατείλει

Το δάκρυ χύθηκε στους βλέμματος τη θέρμη
το δέρμα ρίγισε στο απαλό Σου χάδι
Έγινα Άνθρωπος που έπαψε να τρέμει
έπαθα κι έμαθα πως όλοι κάνουν λάθη

Αφιερώθηκες στον έρωτα για μένα
χωρίς εμένα, και την πίστη Σου κρατάς
κι όταν ταραχτήκαν οι σπίθες μου για Σένα
όλα τα φώτα λάμπανε για μας

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Αγνή Θύμηση

Μ' ένα φιλί Σου,
πλάσης απόσταγμα γλυκό,
ορίζεις τη ζωή.

Ν' απογειώνεται
σε διάδρομο χαράς προς
τ' ανεκπλήρωτο...

Μόνο δίπλα Σου
αξίζει να υπάρχω
σκέψη ζωντανή.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Γίνε Άνθρωπος

Βαρύς ο ίσκιος σου
ας μη βαρύνει κι άλλους
Αίμα προγόνων
σε παλάβωσε θαρρείς,
μια προαιώνια ιστορία
που αγνοείς(;)
κι εσύ απέμεινες
ανάξιος μοιρολάτρης
Αν είσαι εδώ
στους προγόνους σου το οφείλεις
Σήκω και γίνε
άξιος συνεχιστής...
Γίνε ένας πρόγονος
τ` ανθρώπου το καμάρι
Το να 'σαι Άνθρωπος
επανάσταση είναι ευθύς...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Το σάλι της Αγάπης

Έχω το σάλι στο κεφάλι μου δεμένο
να σταματά του κόσμου τους λυγμούς
βάσανα, πόνοι: όλο ο άνθρωπος γκρινιάζει
βλέπει στα μάτια μου χαράς κατοπτρισμούς

Ακούω, βλέπω, συναισθάνομαι το μόχθο
μα η ομορφιά τριγύρω υπερτερεί
όταν οι αχτίδες του ήλιου με θερμαίνουν
φωτοσυνθέτω σε Αγάπη, στεναγμούς

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Οι πρώην

Τζάμπα οξυγόνο
ξόδεψες κυνηγώντας
του πάθους ίσκιους

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Συν-οικία συν-ανθρώπων

Μαλώνεις με τα ρούχα σου
άνθρωπε μόνε... φτάνει

Μας έβαλες στη θέση μας
μονολογώντας... πάλι

Φοράς το σώμα ανάποδα
ραφές και σύγια... εφάνη

Τη μια σταγόνα αθάνατη
τώρα η κλεψύδρα... στάζει

Μίσος ή θάνατος, απορείς
καλό στον κόσμο... κάνει;

Μόνο ο βίος ο αγαθός
στις αρετές σου... πάνει!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ένοχη ανάγκη

Θέλεις να 'μαι το μυστικό σου
λημέρι για 'σένα ιδιωτικό
σε τείχους μέσα σου έχεις κλείσει
αέρα σκέτο κοπανιστό

Θέλω να 'μαι ο άνθρωπός σου
καταφύγιο Αγάπης Αληθινό
το κλειδί της καρδιάς να είναι κοινό
σε κάθε «βοήθεια» να 'μαστε εδώ

Θέλεις να είμαι μια ένοχη ανάγκη
πηγή έμπνευσης των πόθων για πάθη
μελάνι να μένω σε βιβλίο κλειστό
των φόβων σου ένα δειλό καταφύγιο
μια έκρηξη μόνο επιθυμιών

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Από Χαρά σε Χαρά

Κλειδωμένη σε μήτρα. Ω! Χαρά μου!

Μ' απασφάλισε μάνας καρδιά

Πυροτέχνημα στιγμιαίας Αλήθειας

Και κινά μιας ζωής Γολγοθά

Προσπαθείς να μ' αλλάξεις, Ωχ! Μπελάς μου!

Με ξυπνάν τα απόντα φιλιά

Για αγάπη που απουσιάζει

Πώς ν' ανοίξω θερμή αγκαλιά;

Για Αγάπη διψάς, Αχ! Καρδιά μου!

Βλέπεις κρυφή Ομορφιά

Στη φύση βρίσκεις κουράγιο

Για Έρωτες ανοίγεις φτερά

Αθώα μικρόνοα χνάρια. Ααα! Πονάω!

Υποκρισία και ανάξια ψευτιά

Δίχως προσπάθεια βαδίζω

Φλεγόμενος Εαυτός από Χαρά...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Πειρασμός αθωότητας

Λαοί πονεμένοι
Από ασύνδετες αιτίες
Επωμίστηκα τις οδύνες
Της ανθρωπότητας
Δέχθηκα τους θεσμούς τους
Τους έθεσαν τα μίση
Και λυτρώνουν απρόσμενα
Η ελευθερία απαιτεί
Υπευθυνότητα
Από το θύτη
Και από το θύμα
Αφουγκράζομαι τις εκκλήσεις
Υπερασπίζομαι δίκιο και ελευθερία
Γιατί εγκλωβίζεσαι;
Παγίδα ο πειρασμός της αθωότητας
Μίλα!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

"Δυνατός Νόμος Έρωτα"

Άνοιξαν όλες:

Οπές και σιωπές. Θαύμα,

το σπέρμα του νου!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Καμία προδοσία

Ενώνονται οι εγωιστικές ηδονές
με κόλλα την απέραντη στοργή κι ευγνωμοσύνη
κανένα ηθικό βάρος δεν άφησε
η εξαιρετική ευτυχία κι η παράξενη περηφάνια
εμείς λυτρωθήκαμε από ενοχές, αμαρτία και τύψεις
κι ο κόσμος από τους νόμους της βαρύτητας και του χρόνου
καμία προδοσία στους εαυτούς.

[Εμπνευσμένο από «Το μουσείο της αθωότητας» του Ορχάν Παμούκ]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ποιος μεγαλοφυής;

Μπορώ να βρω κρυφό ταλέντο ν' απολαύσεις
Μπορώ να σου μάθω να ζεις κάθε στιγμή
Μπορώ στο χάσιμο του χρόνου να σε χάσω
την Ιστορία να δεις πολύ σημαντική
την ανθρωπότητα να δεις μες στη βροχή
Αν όμως το βαλς ξεχάσω να χορέψω
στην αιωνιότητα πως χάνομαι αν δε δεις
χωρίς τις πράξεις μου, επιστρέφεις δυστυχής

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Αγαπάς Ηρακλή;

Τί είχες να δώσεις πέρα απ' τ' αυγά σου λάγνε Ηρακλή;

Ρηχά αντιλήφθηκες της συν-ουσίας τη στιγμή...

Για σε ουτοπία του θηλυκού η ηδονή!

Μια τελειότητα χωράει το σύμπαν. Το δονεί!

Σαν πυροτέχνημα σβήνεις και χάνεται μέρα λαμπρή

Δυο είν' οι ψυχές, δυο είναι τα σώματα, μια η πνοή

Όταν ενώνονται χωράν αιώνες σε μια στιγμή

Κι είναι η στιγμή π' όλα τα χρόνια τα καταργεί.

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο «Η νέα ερωτική αναρχία» , Πασκάλ Μπρικνέρ;

Αλέν Φινκελκρό]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Καταπιέζεις την Εξέλιξη

Θέλεις τα νύχια μου να μπήξω σε μια πλάτη
ν' αγκιστρωθώ ως θανάτου ναυαγός
χείλη υγρά με πόθο να φιλήσω
ν' Αγαπήσω όλο τον κόσμο στο λεπτό
αλλά εγώ σε Ουρανό λογοδοτώ
εκεί που αισθήσεις χάνουν της επαφής ρυθμό
έχω άλλη διάσταση αόρατη σε 'σένα
που καμπυλώνει έναν Όμορφο εαυτό
καθώς χάνομαι, εσύ απλά εκφορτίζεις
αγνοείς του θηλυκού τον οργασμό
με φόβο στο άγνωστο, μόνο καταπιέζεις
πώς να εξελίξει η κοινωνία πολιτισμό;

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο «Η νέα ερωτική αναρχία» , Πασκάλ Μπρυκνέρ;
Αλέν Φινκελκρό]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

ΜΥΘ ΑΓΩΓΗ

Ο αστερισμός της Αριάδνης

Είναι οι αγάπες των θνητών με μίτο που τραβιούνται,
μέσα στο χάος του λαβύρινθου, Μινώταυρους φοβούνται,
είναι εμπειρία χρήσιμη αν θες το παρακάτω,
Αγάπη σε όλα θεϊκή, σε βγάζει απ' τον πάτο.
Στη Νάξο στεφανώνεται του Διόνυσου το στέμμα,
με λάμψη ασυναγώνιστη αιώνια καρφώνεται
της Αριάδνης αστερισμός στον ουρανό για σένα.
Έρθε ο Θησέας κι έφυγε δειλά απ' την ζωή της,
γι' άλλον θνητό δεν έψαξε, με τον Θεό είναι Ένα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θησέας, Αριάδνη, Διόνυσος

Κοίτα ένας Θεός Έρωτας πώς τους θνητούς ξεχνάει!

Νόμιζαν είναι τέλειοι. Στο δρόμο εγκαταλείψαν...

Στη σκιά θνητού απαρνητή, θέριεψαν οι καρποί της

Δόθηκε δίχως όρια στον Θείο Εραστή της.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άλκηστης: Η Αγάπη τον Άδη νικά

όταν δαγκώνω τα σχοινιά, πονάν τα σωθικά
δόσιμο ανιδιοτελές, θαυμάσια η προσφορά
μαυραγορίτες, δοσόλογοι απορούν σιωπηρά
την πράξη την ηρωική ξεχνούν στα γρήγορα
Πώς η Αγάπη το μπορεί; Τον Άδη να νικά!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Αντιγόνη

Έθαψες ζωντανά τα θέλω σου
κι όσοι σε αγαπάνε αυτοκτόνησαν

την ανυπάκουη φύση σου τιμώρησες
όταν στην σκοπιμότητα του συνόλου αδιαφόρησες

να σε εξουσιάσουν τα «πρέπει» προσπάθησαν
και ανόητα, πεισματάρικα σε σκότωσαν

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

τα τακούνια της Καρυάτιδας

πόση σκληρότητα και πείσμα έχει η ανδρεία
μια ανυπότακτη τάση για εξουσία
μαχητικότητα για ανόητες εκδικήσεις
με αντρισμό η γυναίκα πώς να νικήσει;
πάσχει η Γη μας από άκρατο ανδρισμό
έχει εκλείψει το αιώνιο θηλυκό
το χαλινάρι να κρατά στις παρορμήσεις
ωραία Αγάπη με αυταπάρνησης δονήσεις
με πίστη σύντροφος, νοιάξιμο και σοφία
να έλκει τα Όμορφα με αγνότητα, ηρεμία
σεμνή κι αθώα χάρη στην υπομονή της
προνοεί και παίρνει με ευφυΐα αποφάσεις
να προστατεύει με αυτοθυσία τ' αρσενικά της
θαυμασμό και δέος να προκαλεί η ύπαρξή της
θεμέλιο υγείας της ανθρώπινης της φύσης
με ό,τι τακούνια την Καρυάτιδα κι αν ντύσεις

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κίνητρο για Έργα

Μέσα στο χάος με ελπίδα λειτουργώ
σαν να 'ταν πάντα η γουλιά η τελευταία
λεπίδα δίκοπη το κάθε ένα λεπτό
το Μίτο σφίγγω στη μάχη την μοιραία.

Ίσως απάτη, κατασκεύασμα του νου
μα έτσι νιώθω των ανθρώπων την αγάπη
το μόνο κίνητρο για Έργα τ' Ουρανού
από τη Γη να κοσκινίζεις το Αλάτι.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Από σκέψη Ζωή

Με λόγου τέχνη σμίλεψες την μορφή της
Όσο πιο όμορφη την είχες ονειρευτεί
Τόσο την πίστεψες σαν τέλεια οπτασία
Την ερωτεύτηκες, στα λόγια είχες μπλεχτεί
Η Αφροδίτη τον πόνο σου τον γνοιάστηκε
κοντά σου την έστειλε σ' ανθρώπινη κοπή
για Γαλάτεια που Πυγμαλίωνα αναζητεί

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ορφικά και Ελευσίνια μυστήρια

Κι αν οι Θεοί σε θέλουνε να υμνείς τα ουράνια
με μια ματιά στον Έρωτα σε έστειλαν σε σκοτάδια
βρέθηκες κατάδικος σε μια ευρεία δίκη
έμεινε ανεκπλήρωτος έρωσ Ορφέα-Ευρυδίκης
έπαιξες με τη λύρα σου λυρικά στεναχώρια
σε ξέσκισαν οι Μαινάδες να σε ακούνε χώρια
Μόνο εσύ στα Τάρταρα, μαζί και η Περσεφόνη
Τον έρωτα συναντήσατε στα σκοτεινά υπόγεια
Μυρίσατε τον νάρκισσο, σας δάγκωσε το φίδι
ο Έρωτας σας δίκασε να ηγείστε σε μυστήρια
Γνωρίσατε τα μυστικά, τα μέλλοντα στο Τώρα
Πώς η ψυχή αναγεννά πόνο και στεναχώρια!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Το πάθος σε σκοτώνει

Το πάθος σου για μένα περισσεύει
Μηχανεύεσαι σκηνές ευτελισμού
Γυμνή στους φίλους θέλεις να με δείχνεις
Της ομορφιάς μου γυρεύεις οπαδούς
» Έχεις δίκιο !»... για οπαδοί μου συμφωνήσανε
Θέλουν να γίνουν του βασιλείου σου βασιλιάς
Τα κάλλη μου δικαίως πεθυμήσανε
Ακραία φέρθηκες γυμνέ μου βασιλιά
Νύχτα σε βρήκαν μοναχό και σε σκοτώσανε
Το θρόνο στο παλάτι διεκδικούν
Πυθία δείχνει με χρησμό την διαφορά...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Για Σένα

Καμιά φορά στον ύπνο σου μπλέκεις τις προσευχές σου
Στου ποιήματος το στίχο σου το τώρα με το χθες σου
Συγκέντρωσε το Είναι σου, να δεις τις εντροπές σου
Δώσε στο Τώρα δύναμη, χωρίς τις ενοχές σου
Θεμέλιο στο αύριο να ´ ναι οι προσευχές σου

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Καβάλα σε Δελφίνι

Δεν είσαι ο Αρίωνας να καβαλάς δελφίνι
Δεν είσαι ο ωραιότερος τραγουδιστής στην πρύμνη
Το άδικο που έπνιξε η θάλασσα να πλύνει
Να μαραθεί ο πόνος σου και άγαλμα να γίνει.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Αδικείς τον Πατέρα

Στο δίκιο της μητέρας σου να αδικείς πατέρα;
Εσένα πολύ τυραννάς και λιώνεις τον πατέρα...
Είναι κακό με το κακό να απαντάς για χρόνια!
Μετρίασε τον πόνο σου, το δίκιο θέλει συμπόνια.
Άκου όλες τις πλευρές, ο ένας να μη λείει.
Στις σχέσεις τις ανθρώπινες κι οι δύο έχουν χρέη.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Μετά θάνατον παράπονο

Από όλους όσους γνώρισα ο πιο συφοριασμένος
Από όλους όσους κλάφτηκαν ο πιο δυστυχισμένος
Έτσι κι εγώ αισθάνθηκα κουνούπι στη χαρά σας
Τίποτα δε με κράταγε κοντά στη συντροφιά σας
Πήγα και σκοτώθηκα στις ενοχής το μνήμα
Κανείς δε μ'αναγνώρισε ως άγνοιας το θύμα
Δεν ήξερα; Δε μ'είπανε; Πως τα δικά μου χάλια
δεν ήταν τα χειρότερα από όλων σας τα χάλια.

**Εμπνευσμένο από το βιβλίο «Ηρόδοτος Επτά Νουβέλες και Τρία Ανέκδοτα» σε
μετάφραση Μαρωνίτη Ν.Δημήτρη**

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Αντιβίωση στο Χάρο

Κι αν αρρώστησε ο Χάρος, συ δεν είσαι υγιής
Στα νοσοκομεία παλεύεις, τα Γηροκομεία μισείς
Έχεις γάντζο στην καμπάνα, μια ουτοπία να πιαστείς
Από την τρύπα σε κοιτάζει τρέμοντας ο ασφαλιστής
Σε ερωτεύτηκε ο Χάρος και την βάρκα δεν κουνεί
Γέμισε ο κόσμος μούμιες, να σε πάρει δεν μπορεί

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Σώμα, Άρμα Ψυχής(αλληγορία του άρματος της ψυχής του Πλάτωνα)

Ηνίοχος πάνω στο άρμα
έχεις το δρόμο να σκεφτείς
τα δυο ατίθασα άλογά σου
προς σοφία, κέρδος ή τιμή.

Ανάλογα ποιον έχεις στόχο
με τ'άλογα θα ζοριστείς
η Επιθυμία πάει στα ουράνια
ο Θυμός τραβά στη Γη

Πάνω και δεξιά τρέχει η γνώση
Κάτω τα πάθη όλα της Γης
ηνίοχε χτύπα όσο αντέχει
το άρμα βίτσια λογικής

Πέρα απ' τον ουράνιο το θόλο
πετάει καθάρια η ψυχή
μα αν στα τάρταρα το ρίξεις
σε νέο σώμα θα καρφωθεί

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Γύγης, γύρισε απ' τη Γη(Το δαχτυλίδι του Γύγη~Πλάτωνας)

Σε ένα κόσμο ψευδαισθήσεις
διάλεξε ψέμα βολικό
σα' να 'ναι αλήθεια να πιστέψεις
για όλους κάν' το αληθινό

Φόρα του Γύγη δαχτυλίδι
δίχως ευθύνη κοίτα αλλιώς
επέλεξε μόνο τα θέλω
προς αρετές, μαχητικός

Μέσα σε άλογο νεκρός;
Γίνε εσύ λόγος ζωντανός

Μέσα απ' της Γης τη χαραμάδα
τόλμα ν αναδυθείς χρυσός.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Πανανθρώπινα Μυστήρια

Καμίλε εσύ, σύζυγε της Δήμητρας
Αγγελιοφόρε της γονιμοποιού δύναμης
Της Μεγάλης Μητέρας, φωτοδότρας γης
Σε φόνεψαν τα αδέρφια σου
Οι άλλοι σου εαυτοί
(Την ανισόρροπη προσωπικότητά σου)
Στον Κάτω Κόσμο γνώρισες
Όλο το **Θ**είο υποσυνείδητο

Τον λησμονημένο σου **Ε**αυτό
Και Αναστήθηκες, Απελευθερώθηκες, Σώθηκες
Εανά στον υλικό κόσμο
Με νέο δημιουργικό εαυτό
Με νέο υγιή νου, στεφανωμένο με κλαδί ελιάς
Έτοιμο να κατακτήσει, υψηλές συνειδήσεις
Χωρίς να βγάλει ποτέ την κατακόκκινη ζώνη

~~~~~

Θ : συμβολίζει την οριζόντια διάμετρο του κύκλου σαν πρώτη εκδήλωση του Θεού

Ε : συμβολίζει τις τρεις βασικές εξελικτικές κατηγορίες των ανθρώπων

Έμπνευση από τα Καβείρια μυστήρια...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Οιδίπους Τύραννος

Έπαρση γεννά τον τύραννο
μεγάλη μάταιη ιδέα
πως η αξία του φούσκωσε
στα λόγια και στις πράξεις
δεν βρίσκει πια ανώτερο
κριτή και δικαστή του
και σκάει η φούσκα του η κενή
τον τόπο όλο βρωμίζει

Του μάντη προμηνύματα
της τύχης τα γραμμένα
όπου κι αν πας
δεν θα κρυφτείς
σου τα χουν μετρημένα
και δυο πόδια δεμένα

Στο Τώρα ζήσε άρχοντας
το αύριο δεν γλιτώνεις
αν δεν το ξες χαμογελάς
κι αν το ξες ματώνεις
όνειρο μέσα στο όνειρο
ζεις, που έχεις ξεχάσει

Μάτια κι αν έχεις μον' κοιτάς
να βλέπεις αποφεύγεις
καλότυχος κι αν νομίζεσαι
ο πόνος σε γυρεύει
την έπαρση χαμήλωσε
τον κόσμο όλο βρωμίζει
κι εσύ που πολύ πόνεσες
η τύχη σε γυρεύει

η τύχη σου ειν' ο πόνος μου
κι ο πόνος σου, δική μου τύχη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Φιλοκτήτης

Κρατάς στα χέρια θησαυρό, όλες τις αρετές μας
Προσέχεις μην τις σπαταλές, μα ξεπερνάς τα όρια
Σε φίλους χαρίζεις και δικούς, ποτέ όμως σ' εχθρούς σου
Αυτοί όμως το χρειάζονται, να φέρεις τη γαλήνη
Το σώμα σου κι αν σάπισε, ο εχθρός σου θα το γιάνει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ηρακλής και Άθλοι Ψυχής

Ένας ημίθεος, δυνατός, με άφραστη ευφυΐα	
Κρύβεται μέσα σου θωρώ, με μια ψυχής μανία	
Η Ήρα σου την έδωσε, φθόνος είναι η αιτία	
Κάθε που κυριεύεσαι, σκοτώνεις τις συμπάθειες	
Σχέσεις για σένα δύσκολες, στου νου τις αυταπάτες	
Έτσι μια μέρα σκότωσες γυναίκα(Μέγαρα) με τα τέκνα	
Και οι Δελφοί σε έστειλαν στην γιατριάς τα μέτρα (Ευρυσθένη)	
Το σθένος του ήταν ευρύ, Βασίλειο κρατούσε	
Σε δώδεκα στάδια μοναχά, την τρέλα την νικούσε	
Πρώτα σε ώθησε γοργά, να σπάσεις την σιωπή σου	1
“Ερήμωσε το μέσα σου, βάλε την λεοντή σου!”	1
Εννέα μορφές η Τέχνη σου, κεφάλια Λερναίας Ύδρας	2
Φτάνει σε αποτρέλανε, πλοκάμια βγάζει ίδια	2
“Πιάσε Ιόλα την φωτιά, να τα καυτηριάσεις	2
Δεν θέλω άλλα τέρατα... εννιά καλά να κάψεις	2
(Εννέα είναι τα έπαθλα από κάθε κεφάλι:	2
Αγαθότητα, Μεγαλοσύνη, Αιωνιότητα,	2
Δύναμη, Σοφία, Βούληση και Δόξα)	2
Βούτηξε εκεί τα βέλη σου, για όπλα σου να τα ‘χεις	2
Το όμορφο ελάφι σου, κοίτα να περισώσεις	3 (Κερύνειας)
Και τον άγριο το χοίρο σου, σαν ήρεμο να νιώσεις	4 (Ερυμάνθιο κάπρο)
Τις εμπειρίες που βρώμισαν, ποτάμι να ξεπλύνει	5 (στάβλοι του Αιγαεία)
Και τις σκέψεις τις άτακτες, με βέλη να σκοτώσεις	6 (Στυμφαλίδες όρνιθες)
Κάθε θυμό και ταύρο σου, κοίτα να τιθασεύσεις	7
Και την αντίθεση ψυχή με τέχνη να μερέψεις	8 (άλογα)
Δεσ’ τα με ζώνη άναρχων, αυτή των Αμαζώνων	9
Τρία σώματα εξάλειψε, του γίγαντα Γυριόνη	10 (παρεθόν, παρόν,
μέλλον)	
Κι αυτόν τον σκύλο του σωστού, κάρφωσε μ’ ένα βέλος	10 (Όρθρος)
Βοδιών γαλήνη να αισθανθείς, λευτέρωσ’ τα επιτέλους	10
Πάρε όλες τις ευθύνες σου, να κόψεις χρυσά μήλα	11 (εσπερίδων)
Με του Άτλαντα την επιμονή, βάστα τον ουρανό σου	11
Τον φύλακα του θάνατου κάνε στο τέλος φίλο	12 (Κέρβερος)
Δεν έχεις πια να φοβηθείς, κέρδισες το βασίλειο	12
Τώρα κι εσύ πια το μπορείς, να σώζεις αδυνάτους	
Την Δηίνειρα να παντρευτείς, να ερωτευτείς την Ιόλη	
Και για τον φθόνο στην Πυρά σε ρίξαν οι διαβόλοι	(Βουνό Οίτης)
Φαρμάκι απ’ τα βέλη σου, σε πότισαν οι κακίες	
Τους πόνους δεν τους άντεξες, λαμπάδιασαν οι αιτίες	

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νάρκισσος και Ηχώ

Φτάνει. Αυτοθαυμάστηκες
Κοίτα και λίγο γύρω
Νύμφη κι αν σ' ερωτεύτηκε
Δεν ένοιωσες ούτε λίγο
Έλιωσε, έμεινε άφωνη
Χάνεται η φωνή της
Η Ηχώ έμεινε αντίλαλος
Κι εσένα το είδωλό σου

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Αδιέξοδο; Βγες απο εκεί που μπήκες (το μίτο της Αριάδνης)

Κρατώ την άκρη και προχώρα...
Έτσι δεν προβληματίζομαι,
δεν με πονούν οι εικασίες.
Έχει η πορεία δυσκολίες,
έχει στροφές,
έχει ευθείες.
Αγνώω όλα τα συμβάντα,
αν ήξερα θα 'χες αβάντα.
Ποια του Μινόταυρου σου τα χούγια,
οι εμπειρίες, τα κουσούρια;
Το μίτο δένει τις καρδιές,
να βγούνε σώες, αγκαλιαστές.
Να θυμηθούμε τα πανιά,
γιατί ο Αιγέας θα ρωτά.
Τα βλέπεις μαύρα ή λευκά;
Τώρα τα αλλάζω σε λευκά,
μετά έχει γλέντια Βακχικά,
μέσα σε αθάνατα νερά.
...η Αγάπη δίνει σιγουριά

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ONEIPA

Με λιγότερο ασυνείδητο

Συνειδητοποιώ

πως επιλέγω ή όχι

σωστά συμβαίνουν

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Σε θυρίδα καρδιάς

Έκλεισες σε μια θυρίδα
φιλιά ντυμένα με ευωδιά
ασφάλισες όνειρα κι ελπίδα
τράπεζα γνώσης τα φυλά

Στο μέλλον ελπίζεις να μάθω
γι' αυτήν την όμορφη αγκαλιά
όταν εσύ πια δε θα υπάρξεις
άλλο η καρδιά όταν δεν πονά

Ήρθανε μέρες όμως κρίσης
άρχισε η γνώση να πεινά
κλείσαν οι τράπεζες και δώσαν
των θυρίδων όλα τα κλειδιά

Άλλοι παρέλαβαν βιβλία
άλλοι κοσμήματα ακριβά
το πιο πολύτιμο είχα δώρο
πλημμύρα αισθημάτων στην καρδιά

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Από λίγες σταγόνες

Η παιδική φιλία χαράς
σφραγίστηκε
με λίγες σταγόνες λεμόνι.
Αρκετές
για να γεννήσουν
ολόκληρα λεμόνια.
Αδύνατο να φιληθούν
στην Καλντέρα.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ασφάλεια

Πνοή ανέμου
σαν τη φλογέρα βοσκού
να ακολουθώ

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Δώσε εαυτό / Λάθος μίσος!

Πυρά εξοβέλισες να κάψεις λάθος γούνα
Για πόσα χρόνια είσαι θιγμένος εραστής;
Με μια φωτό όλο γυρνάς και ψάχνεις
Ίδιο έχω όνομα μα άλλη έχει τη χάρη

Μίσος με κλάμα στο δάκρυ έχεις πνιγεί
Για μια αγάπη που τελείωσε νωρίς
Έχεις χαλάσει μια ολόκληρη ζωή
Άλλη κοίταξε! Πάψε πια να τον θαυμάζεις

Δε σε Αγάπησε αν και είσαι μοναδική
Έχει σε όλες τις Σειρήνες μια ροπή
Άσ' τον να φύγει! Να κάνεις νέα αρχή
Πολλοί σε θέλουν! Ποιός για σένα θα νοιαστεί;

Χαμογέλα έχεις φίλη τώρα άξια
Περήφανα πάτα στη νέα Γη
Είσαι αδύναμη, ο φθόνος σ' είχε θάψει
Όποιος σε έμαθε είναι ακόμα εκεί.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Φυγή δίχως πίκρα

Λάθη δεν κάνει η καρδιά
ξέρει μόνο να συγχωρεί
του νου το πικρό κατακάθι
φτύνει το κώνειο να σωθεί
δυο λεπτά φτάνουν μονάχα
απ` τα λεπτά σου να χαθεί
πονάν σαν πάθη τα καρφιά
ματώσαν όλο το κορμί
αλώβητη η ψυχή ρωτάει:
“Η λευτεριά της σε πονεί;”
Ηρέμησε σ` άσπρο χαρτί.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Στην κερκίδα

Δεν είμαι γράφος, Είμαι αναγνώστης.
Έρθα ν' ακούσω τι λέει η ψυχή
Λάκισαν κι έφυγαν όλοι οι γνωστοί μου!
Κι ανισορρόπησε στα πόδια μου η γη.
Όλα τα άκουσα μόνη ως το τέλος
-κάθε εθνότητας λαλιά σημαντική-
Μου κλέψαν τα υπάρχοντα, όσο αφομοίωνα...
Σκοτάδι τυφλό και κρύο υπέμεινα
μα βρήκα λιβάδια γαλήνης αληθινής.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Πέτρινες καρδιές

Σε ναό του χρήματος ρωτάω
αν έμεινε ανθρώπινη καρδιά
σε κάθε γραφείο απαντάω
και μια σκληρή ανήλεη καρδιά

με ένα ρολόι στον τοίχο περιμένω
να έρθουν πάλι να γίνει η δουλειά
μόνη καρδιά από μάτια βιασμένη
ένα παιδί την νιώθει και πονά

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Γλυκιά ναυτία

με μια ελαφριά ζάλη
στην απέραντη γαλάζια ηρεμία
αλιεύω ψάρια, για εσάς, ωφέλιμα
με την μικρή μου βάρκα
να ακολουθεί το σπαθί του ήλιου
το μάτι να ακολουθεί τον αφρό κάθε κύματος
αδιαφορώ επιδεικτικά και ίσως αλαζονικά
για τις κόκκινες βάρκες
λόγω της βαριάς κληρονομιάς στενών ηθών
που οι καλές μου προθέσεις οφείλουν να αποβάλουν
και να αλλάξουν-ανοίξουν τα ήθη για τις επόμενες γενιές
ώσπου να σκάσει το κύμα στην ακτή
μαζί με την βάρκα μου

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Μιας ημέρας γέννημα

Γυμνός ήρθες σε γυμνή αγκαλιά
θήλασες της ζωής, τα ουσιώδη ζουμιά
σουσπάται μήτρα, σε κάθε ρουφηξιά
γλυκός ο πόνος, σε στοργής αγκαλιά
νεογνού γαλήνη, ηρεμεί τη σκιά

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Παλαιοπώλης

Μ' ένα φιλί στο μέτωπο
μάζεψε τους πυρετούς
απ' όλους τους πικραμένους

Αντίκες από εκκαθάριση
τους ξένους πόνους και καημούς
στο μαγαζί του βλέπει

Σκονίστηκαν στ' αζήτητα
τα μυστικά τ' ανείπωτα
για τ' όνειρά τους λέει

Έρθαν στην μόδα οι στεναγμοί
κόσμος μπήκε στο μαγαζί
κανένας πια δεν κλαίει

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ό,τι μένει

Μπήκαν ληστές
λεηλάτησαν τα πάντα
μην κλαίς γιαγιά
τα πολύτιμα είναι εδώ
η ψυχή σου
στην καρδιά μου φυλαχτό
λίγο δειλή, πολύ παιδί
κομψή ευγένεια
από Αγάπη
φωτεινή

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ζωής Καφές

Τα χείλη καίει ένας ζεστός καφές

Βουτώ μπισκότο να γευτώ την πανδαισία

Μια ρουφηξιά ως τον στυφό ντελβέ

Βλέπω το άρωμα, ακούω τη γεύση

Να απολαμβάνω προλαβαίνω

Γλύκα ανόθευτη από ζάχαρης κοροϊδία

Μια ρουφηξιά η Ζωή... να έχει αξία

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ευεργετικοί Εφιάλτες

Είναι οι εφιάλτες μας οι πιο σημαντικοί!

Θέτουν τις σωστές τις ερωτήσεις...

Αν τους συγκρίνεις με κομμάτια της ζωής

Θα ξέρει τον δρόμο σου, για να ακολουθήσεις.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Μηχανή Ζωής

Βάζω σε τάξη λέξεις, ύλη και αισθήματα
μνήμες απρόσκλητες πετάνε από παντού
Χωράνε όλα σε ένα καλούπι όνειρου
μορφώνω πύργους ενός κόσμου βολικού

Έτσι αντέχω να υπάρχω. Ζω υπεύθυνα!
Δίχως να ρίχνω τις ευθύνες μου αλλού...
Σ' ένα απόρθητο βασίλειο αυτοδημιούργητο
όλοι ευπρόσδεκτοι, χωρούν και ευτυχούν.

Σε λίμνη αγνότητας μαθαίνουν ν' Αγαπούν...
συναισθάνονται, συγχωρούν, μετανοούν...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Μεγάλη Καρδιά

Βαφτίσια που άργησαν, η ωριμότητά σου...

Κανείς δεν ήθελε με σε ν' ασχοληθεί.

Είχε τεράστια υπομονή αυτή η νονά σου!

Μπέμπη ανώριμε! Άντρα σ' είχε φανταστεί...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εδώ και Τώρα Ομορφιά

Έρθες και χώθηκες στον κόσμο μου
Μάταια ψάχνω πλέον για κενά
άσπρα σεντόνια της βαλίτσας σου
φαντάσματα, έστρωσα να εξαγνίσουνε
της πλάσης μυστικά
Στην τσέπη
κράτησες αντίστασης κουρέλια
μνήμες ακίνδυνες για διεγερτικά.
Να περιμένω το αύριο είναι πια ανούσιο
Είμαστε Ένα!
Στο Τώρα μέσα, το πριν και το μετά.
Όλα εδώ, σε μια Όμορφη αγκαλιά!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ρούχο Ελαττωματικό

Δεν πειράζει αν αγοράσεις
ρούχο ελαττωματικό αν το ξέρεις
Θα βρεις τρόπο να το μπαλώσεις...
Η εξαπάτηση ενοχλεί!
Τα ίδια ελαττώματα ίσως έχει
αλλά σίγουρα θα το πετάξεις.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Γέρου Συμβουλή

Λόγια γεμάτα

κύμα χρόνου τα 'χει σβήσει

ουσίες αξίες από βιβλίο μιας ζωής

Παιχνίδι τύχης δεν ήταν να κερδίσει

ό,τι κατάλαβες, εμπειρίες θα τις πεις

σκόρπια ανάμνηση έχει μείνει

να βγεί απρόσκλητη σαν...

γέρου συμβουλή

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Σκουλήκια

Προβάλλουν πρόσωπα σε φωτοστέφανο δύσοσμης σκόνης
σαν τα σκουλήκια από κτήρια σάπια γκρεμισμένα
Άνθρωποι κτήνη ποταπά, δημιουργοί κοινής γνώμης
δίχως ήθη, προσωπικότητα και ρώμη

Πόρνοι απλήρωτοι σώματος και ψυχής
χαζά εκδίδονται στ' όνομα της αγάπης(;
Μ' όλους καλοί στον εαυτό τους μισητοί
θύματα, θήτες, της μεγάλης τους απάτης

Τι κι αν ομολογήσουν κακοτροπιές κι απάτες;
Ποιο το όφελος; Θα νιώσουμε ευτυχία;
Με μέλη σκάρτα γίνεται Αγάπης κοινωνία;
Νέα θεμέλια... Νέα ελπίδα... Άλλη παιδεία...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Άλλος Ένοικος

άλλαξα σπίτι και τα ρούχα σου δεν πήρα
σκόρπιες βαλίτσες οι αναμνήσεις σου στη Γη
σαθρές ελπίδες σε μπαγκάζια στριμωγμένες
άλλον ένοικο σ' αυτό το σπίτι όμως θα βρεις

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ελλήνων Πολιτισμός Ελευθερώνει Βουλήσεις

Είμαστε θραύσματα μεγάλης ιστορίας
πολιτισμού και αξιέπαινης παιδείας
Σε ύλης χάος αδιάφορα κοιτούμε
χάσαμε στόχους για το μέλλον δεν μιλούμε

Όλη η γνώση του Ομήρου τα κιτάπια
η ηθική μας στον μύθον μας τα άξια
Ελευθερώνουν απ' την παγκόσμια αταξία
μάχη του πνεύματος για αισθήσεων μαγεία

Θάνατος μέσον ένδοξου μη θανάτου
ζωή σε κίνδυνο παρά ησυχία πάτου
με γλώσσα αθάνατη π' εγκέφαλο μορφώνει
κι αυτήν την ίδια ο νους μεταμορφώνει

Στρατηγική για μια ζωή γεμάτη τρόπους
το αγαθό που δίνει αξία στους ανθρώπους

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Χωρίς Μάνα;

Δεν είσαι μάνα εσύ που δυνατά αγκαλιάζεις
ζητώντας πίσω χρησιμότητας φιλία
Δεν είσαι μάνα τον καφέ όταν διατάζεις
πίνεις με ολίγη αμαρτία απ' τα παλιά;
Διάσημη ή άσημη, Αγάπη αν δεν διαθέτεις
γράφεις σκουπίδια εγκεφάλου σε χαρτιά
πεζά τα αισθήματα, πεζά και τα γραπτά
Μια Μάνα η Γη, πολύ Αγάπησε παιδιά...
Όλα τα ποίησε, και Ζει παντοτινά.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Θέληση Ελευθερίας

Αρνούμαι να παλέψω τις αδυναμίες σου
για χάρη σου πίσω κάνω εγώ
αυτές με σταύρωσαν με θέλησή μου
σε αγκαλιάζω... σε Αγαπώ
στον ίδιο χώρο πάλι χωρώ
σε συγχωρώ ... Μετανοείς
Μεγάλες Αλήθειες νοείς.
να Αγαπάς θα θυμηθείς
Ολόκληρη ελευθερία μαθαίνεις να Ζείς

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Δίψα για Ζωή

Γεμάτο το ποτήρι μου
χυμούς γενναίας νιότης
πριν το σκεφτώ Αγάπησα
της φύσης μας την πόση

Με τους νεκρούς μου γλέντησα
το μέλλον μας οργώνω
τις ρίζες μου σεβάστηκα
στο μίσος τους παγώνω

Εισέβαλε το νόημα
σμπαράλιασε το σώμα
με δέρνουν μα δεν αντιδρώ(πονώ;)
με χάνουνε στον δρόμο

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Θυμήσου

Για νέα γνώση μην ελπίζεις
πολλές παλιές είναι παντού
είτε κοιτάζεις τα αστέρια
είτε τις μνήμες κάποιου νου

Για αίμα έχει τα νετρίνα
μυαλό διαθέτει για καρδιά
έχει το σύμπαν μας ζωντάνια
χτύπους στις τρύπες ξεγεννά

Χρόνος ενώνει αυτό το χώρο
θυμήσου και θα βρεθείς εκεί

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Σε φοβάμαι

Στην πόλη σου δεν ησυχάζω
ρέουν καρνάβαλοι απ' τα στενά
εγκληματούν πίσω από μάσκες
για της ηδονής την ξεδιαντροπιά

Έναν αδερφό στις γραμμές γυρεύω
σε μια διέξοδο να οδηγηθώ
να ντρέπεται άλλους μα όχι εμένα
να ντρέπεται τον ίδιο του τον εαυτό

Την πόλη σου πολύ την φοβάμαι
Πάρε με φίλε μακριά από εδώ...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Σε αέρινους τάφους

Πόσο υψηλά

θα ξεπέσεις ανθρωπάκο;

Ως τα ουράνια;

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Είσαι μέλισσα ή μύγα;

Πόλη χωρίς υπονόμους
κατάντησες μια μπόχα
σαν μύγα όλο κάθεσαι
απ' τη βρομιά στη βρόμα

Πίκρες, καημούς και βάσανα
ακούς και μεταφέρεις
στούμπωσαν όλα μέσα σου
δυσκοίλια υποφέρεις

Κοπριά για τα λουλούδια σου
καν' την να τα ανθίσεις
γίνε και λίγο μέλισσα
να τα ερωτοφιλήσεις

Διέκρινε στο καθένα του
το πιο γλυκό το μέλι
τρύγησε στην καρδούλα σου
και γι' άλλα μη σε μέλει

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Πατρίδα καρδιάς

Νοσταλγείς;

Άνθρωπο π' Αγάπησες;

Μνήμα προγόνων;

Τοπίο που χαιρέτησες;

Εκεί και η πατρίδα.

[**ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ**](#)

Άνθρωπε Αγαπάς;

Απεσταλμένοι

Σε αποστολή

Ταγμένοι

Στη σωτηρία του Ανθρώπου

Με συμπυκνωμένες εμπειρίες

Διαστείλαμε το χρόνο

Πολλά τα ερωτήματα

Οι απαντήσεις διευθετούν

Ακόμα και το χώρο

Με πινακίδες

Προς το δρόμο Αγάπης

Μη χαθεί κανένας

Ψυχικός κλώνος

αδιάφορης μορφής

Από αδυναμία

χωρίς να την μετατρέψει σε Δύναμη

Ο τρόπος μετράει

Πώς αγαπάς;

[Εμπνευσμένο από το βιβλίο-ταινία «Θνητοί Θεοί» του Richard Morgan]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Πώς; Μόνο έτσι.

Σας διέκοψα

τη χαιρεκακία σας.

Σας συγχώρεσα!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Υπάρχουμε;

Με ένα:

Χα!

Άουτς!

Ούφ!

Άχ!

Γαβ!

Ειρωνείες, προστυχιές, συκοφαντίες...

Πορευόμαστε με την εντύπωση πως υπάρχουμε...

Πήραμε διαζύγιο απ' την Αλήθεια...

Ας μαρτυρά λαλίστατη η φύση,

με κελαρύσματα και τιτιβίσματα

το παραμύθι του κόσμου:

"Να 'ναι τα λόγια πρόβατα και οι πράξεις μας θηρία."

Ζούμε στο παλάτι της φύσης

μα ακόμα να δούμε σ'ολη την έκταση

τα χάλια μας!

Μέσα σε τόσο πλεόνασμα πώς

να λογαριάσουμε το απαραίτητο.

[Έμπνευση από το βιβλίο "ΤΟ ΘΕΙΟ ΤΡΑΓΙ" του Γιάννη Σκαρίμπα]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Συνειδητή σωτηρία

Για αγκαλιά:

Μια θερμή ζακέτα

Για παρηγοριά:

στίχοι τραγουδιών

Για στοργή:

θεικές μελωδίες

Χωρίς άξια μητέρα

Χωρίς ισάξια αγάπη

Ν' ανακαλύψεις!

Πώς να δώσεις αλλιώς;

Πώς να μη μπλέξεις σε αλλότρια;

Πώς να μην επιλέξεις την απόλυτη σιωπή;

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Κατακραυγή

Οι πράξεις είναι πιο δυνατές απ' τα λόγια.
Οι πράξεις δείχνουν ποιός είσαι.
Η μια λάθος πράξη όμως σβήνει τις χίλιες σωστές;
Ποιός είσαι τελικά;
Κρίνεις αυστηρά για να μην κριθείς;
Οι δικές σου κρυμμένες(ακόμα) λάθος πράξεις είναι χειρότερες!
Στο πλεκτό της ζωής πώς να διορθώσεις λάθη;
Μόνο ξηλώνοντας και ξαναρχίζοντας ή
αγκαλιάζοντάς τα
ως ευεργεσία
για τα επόμενα...
Τελικά κανείς δεν θα μάθει ποιος είσαι!
Μια και τις αλήθειες σου
τις μεταλλάσουν σε βολικά γι' αυτούς
ψέματα.
Μάταια τα δάκρυα των απελπισμένων!
Όλοι ξένοι.- (;)
Κι όμως συναντηθήκαμε σε όνειρο με νόημα...
"Θυμάσαι;"
Σου είπα: "Πάρε το χέρι μου!"
Γιατί εμείς ξέρουμε ο ένας τον άλλο
καλύτερα από τον εαυτό μας!

[Εμπνευση από το βιβλίο "Έθιμα ταφής" της Hannah Kent]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Αντέχεις το Φώς;

Ανοίγω τα παντζούρια

Να ορμίσει ο πρωινός ήλιος!
Ένα τέταρτο αρκεί, στο φως
για να εμποδίσω τις γνώσεις όλων
που ανακάλυψα
στο βραδινό ανάγνωσμα

Ενώ εσύ τρως τα νύχια σου!
Όσο πιο γρήγορα, στο σκοτάδι
σε ταραάζει η αιωρούμενη σκόνη
που λαμπυρίζει
σαν στάχτη βραδινών ονείρων

Θέλεις καφέ;

[Εμπνευση από το βιβλίο «Ο 13^{ος} μαθητής» του Chopra Deepak]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Προσωπική Άνοιξη

Απαρνήθηκες την αυθεντική σου ταυτότητα
Και δίκασες όλο τον κόσμο για την επιλογή σου
Κανείς δεν σου κράτησε τα χέρια όταν πετούσες πέτρες
Στόχευες ανελέητα! Καλυμμένα απόλυτα(;)
Ακόμα ανθίζει η καρδιά!!!!... Απορρώ!
Όμως κανένας μουσικός δεν μπορεί ν'ανακαλύψει με την σκαπάνη του
Την ερωτευμένη αγάπη για τον Άνθρωπο στο αίμα...
Βαθιά! Πολύ βαθιά...
Τόσο που δεν νιώθει κανείς... (Έστω και λίγο ρηχότερος)
Τέτοιο ρίγος;
Μόνο όποιος τολμά να βλέπει:
Τον Ουρανό, τ' Άστρα, το Θάνατο...
Άλλος;
Κανείς.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Μαγικός εραστής

Η παγωνιά σας
Νεκρώνει την καρδιά
Και πώς να αντισταθώ;
Όσο και να ρίσκαρα την ρουτίνα
Απόλυτη μοναξιά δεν βρήκα
Ανάμεσα στα κύματα ψύχρας σας
Πλέον αναδύω ατμό θερμής επιβίωσης
Θολώνει το περίγραμμα
Ζεσταίνω κι εσάς
Μαγικά
Και προχωρώ...
Τη μέρα κουρελιάρης
Την νύχτα μοναχικός εραστής
Χορευτής με Θείες δυνατότητες!
Παράλληλα σε γη και ουρανό στο φως αστερισμού.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Σεβασμός στα αθάνατα

Πώς συλλαμβάνεις το ασύλληπτο;
Πώς το φυλακίζεις στην τέχνη;
Πού είναι το όριο συνειδητό-ασυνείδητο;
Χωράει σε νότα, σε χρώμα, σε λέξη;
Μέσα στο έργο όταν χάνεται,
πόσα παρατηρεί ο καλλιτέχνης;
Δείχνει την διαδικασία το ολόκληρο;
Ποιόν δρόμο διάβηκε του έργου ο τέκτονας;
Την σκιά μόνο βλέπει ο λάτρης της τέχνης
τυφλού ποιητή, ζωγράφου, συνθέτη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πιο σημαντική η ελευθερία;

Είδα στο βλέμμα σου αυτό το κάτι
κι είχε επίδραση ολική
μετέβαλε όλη μου τη ζωή!
Έθεσα τείχους προστασίας
να μη σε χάσω πριν χαθώ...
Έφυγες κι έμεινα στην αγωνία
λείπεις και πάω να τρελαθώ!
Ήθελες τόσο και σε κρατούσα;
Σφάλμα μου τότε σαν φυλακή...
Μάταιες γραφές για σένα οι διαθήκες...
Μια απόδραση μόνο σκεφτόσουν
κι αυτό το κάτι είχε χαθεί
Τώρα απασφάλισα όλες τις πόρτες
πίσω να έρθεις από επιλογή
για ελευθερία εμένα να ξαναδείς...

[Εμπνευσμένο από την ταινία «Lucky» σε σκηνοθεσία του Τζον Κάρολ Λιντς]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Τι μένει;

Όλα ένα τίποτα ευωδιάζουν
πόλεμοι, ίντριγκες, ιδιοκτησίες
Για ξένη γη όλοι κραυγάζουν
σκορπών τη φρίκη για όρια ντροπής

Ποιος όρισε σύνορα
και ποιος τους κανόνες;
Ποια τσέπη το αίμα
με χρήμα γεμίζει;

Μια αγκαλιά και χαμογέλα...
Ένα τραγούδι σε μια γιορτή...
Αυτά θα αντέξουνε πιο πολύ
κι από το τίποτα που πάντα είναι εκεί

[Εμπνευσμένο από την ταινία «Lucky» σε σκηνοθεσία του Τζον Κάρολ Λιντς]

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Πού πήγαν τα χαμόγελα;

Με τα σπλάχνα να καίνε
από το δάγκωμα του έρωτα
πορεύομαι στη σιωπή...
Για πια αλήθεια να κραυγάζω;
Δίχως να γίνει ο έρωτας
μίσος αντί για αγάπη;
Στην πόλη που γεννήθηκα
οι ζωές είναι πλαστογραφημένες
σε χαρτιά πολυτελείας
και οι καρδιές υπογραφημένες
σε τσαλακωμένο χαρτί...
Κερδίζει η αδιαφορία.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Γιατί παραπονιέσαι;

Λίγα ψίχουλα
αρκούσαν για να φέρουν
πουλιά στην αυλή

Που και που τρίβω
το φουντούκι στην τσέπη...
Παιχνίδι χαράς!

Μνήμη προγόνων,
εμπόρων λεπτοκαρύων,
έμαθα από χθες.

Ό,τι ξέχασε
να φέρει ο Άι Βασίλης,
γίναν όνειρα.

Σ' αυτά επάνω
είδα μια πασχαλίτσα
κι έφερα ήλιο...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Άτιτλο

Σαν γυροσκόπος και σαν ναύτης
κοιτώ τα άστρα, να μη χαθώ
στην αβεβαιότητα ποτέ δεν ζούσα
κοίτα με πώς ονειροπολώ;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόστιμο στον Έρωτα;

Όλο κοιτώ το φεγγάρι
όταν ταξιδεύω νύχτα
ενώ εσύ τον καθρέφτη
παρά τις παροτρύνσεις μου
Τρικλίζω στα αλκοτέστ
κι ας μην ήμια γουλιά
ενώ εσύ όσο κι αν πιείς
νηφάλια μένεις
από την ατελεύτητη Ζωοδόχο Πηγή Χαράς
που βρίσκω Αλλού

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Αγάπησες ποτέ;

Έχτισαν φωλιές
σε καμινάδες καρδιάς
Όμορφα πουλιά;

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Σε δυο λεπτά;

Κλείνω τα μάτια
τους ήχους παίρνω σοβαρά
Όλα τα αυτιά τώρα μου λένε πως πονάς
για ένα σπίτι που δεν νιώθεις για αγκαλιά
Πώς να σου πω 'ότι έχεις μπει σε μια καρδιά;
Πιο οικογένεια, πιο παιδί, πιο αληθινά!
Καμιά καρδιά δεν έχεις αποκλειστικά...
μα εσύ για ουτοπίες έχεις μάθει να κοιτάς
πιστεύεις λόγια μοναχά ποιητικά
Θυμώνεις, λιώνεις, τις πληγές σου αναμετράς
γίνεσαι ολόκληρος του κόσμου η μπουνιά
Χτυπάς τα τείχη να γκρεμίσεις την καρδιά
άλλο δεν έχει και από πόνους ξεγεννά
Καίνε τα δάκρυα
τα μάτια τα κλειστά

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Επανάστασης αιτία;

Μέσα από τοίχους
φωνάζω «ελευθερία»!
Έχω ελπίδα...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Τα νέα σου;

Αίμα κι εκδίκηση
σε κάθε επόμενη γενιά
Διψάς για Αλήθειες
αλλά κλείνεις τη μύτη και τ` αυτιά
Όλα βρομάνε λες
από του κήπου τη γωνιά
Θέλεις τακούνια να πατάνε στα σκατά
“Θα μου πεις τα νέα σου;”
όταν σου λένε...
Αν δε σιωπάς
με τη βαλίτσα σου
να βρεις της Γης τη μοναξιά
Αλλιώς να μάθεις
στης σιωπής την ψευτιά
Δικές σου οι μνήμες...
Τώρα δες τες θετικά

[Έμπνευση από την θεατρική παράσταση «Γκιάκ» του Δημοσθένη Παπαμάρκου*

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Namaste (;)

Είδες τη στάλα μου για σιντριβάνι
εκεί μέσα πια, πώς να κρυφτώ;
παίζω, χορεύω, διαβάζω, Ζώ!
Είμαι μικρή για να γίνω λιμάνι

μόνο τις ρίζες να ποτίζω μπορώ
να` χετε αυτόφωτο τον κορμό του δέντρου
τις λάμπεις σας-άστρα- απείρου μέτρου
καθώς ρέω ν` αντανακλώ

Άσε τις σκέψεις σου στο κομοδίνο
κλείσε τα μάτια σου κι έλα σε 'μένα
μπορώ τις ρυτίδες σου να απαλύνω
τα άγχη μάταια! Είμαστε Ένα!

Το Φως μου στο Φως σου υποκλίνεται εδώ.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Τόσα, όσα

Πώς να απαντήσω όλα τα ερωτηματικά;

Ο κόσμος έχει πολλά!

Όσα υιοθετώ από γονείς, συγγενείς και φίλους
μόλις απαντηθούν... θα φύγω.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Γιατί επιστρέφω;

Επιστρέφω εκεί

που πολλοί με μισήσανε

Επιστρέφω εκεί

που λίγοι με συμπαθήσανε

Επιστρέφω εκεί

που τυφλά με δικάσανε

Επιστρέφω γιατί

να νιώθουν ξεχάσανε

ασεβώς αγνοήσανε

από πάθη λερωθήκανε

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Κατέχεις την Ψυχή σου;

Οι άνθρωποι σε ωθούν σε φλυαρία
γράφεις στίχους, πλέκεις άλλη ιστορία...
Θέλεις κήπους για να έχεις ηρεμία.
Ποιά διήγηση είναι αλήθεια ή φαντασία;
Καμιά μνήμη δε σου φέρνει ευφορία...
Η ικανότητα για αισθήματα
είναι η μόνη σωτηρία!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Εξημερώθηκες;

Τρίβω το σώμα μου στα δέντρα,
άγρια γάτα, χάδι σαν καρτερά...
Είναι ακριβό: Αυτό το έχω μάθει.
Τα ανταλλάγματα όλα είναι πονηρά!

Για εξημέρωση δεν νοιάστηκα ακόμα,
πρωτοβουλίες βολικές για άλλων νου.
Χαρά, ελευθερία και αγάπη
κυριαρχούν μόνο αθωότητα παιδιού

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ξες από ρήματα;

Έντονη ζωή, γεμάτη χρώματα
στη φαντασία και τα όνειρα τη ζεις
σε μια ρουτίνα μαλθακά έχεις βουλιάξει
είσαι υποκείμενο που ρήματα αγνοείς

Έντονη ζωή, γεμάτη χρώματα
κάθε σου δράση απόφαση στιγμής
σαν ένα θαύμα τα ρίσκα έχεις πάρει
δένεις με ρήματα αντικείμενα ροής

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ποιήματα ανθρωποπαγίδες

Τα ποιήματά(;) σου ανθρωποπαγίδες
για ευεργεσία του εαυτού(;)
πάντως όχι για άνθρωπου νου

Μορφώνονται μέσα σε φόρμες
για φιλόλογου θαυμασμό
κι εσύ αξιώνεις κομπασμό(;)

Άντε και σώθηκες λιγάκι
το μέσα σου ψυχρά νοσεί
ποιό θύμα άλλο θα φανεί;

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)

Εξέλιξη από λάθη

Χωρίς τα λάθη, θα 'χες καιρό πεθάνει
Σε ποια συχνότητα εκπέμπει ο αδρανής;
Μοτίβο πρότυπο όλα τα διαμορφώνει...
Δίνει καρπούς σε κάθε δέντρο της ζωής!

Διορθώνεις, δρας και όλα έχουνε πια χάρη...
Όλα είναι ενέργεια κι εσύ μέσα τους ζεις(!)
Σπείρας συνάρτηση το αύριο συνεπάρει[φ]
Όλα εξελίσσονται κι εσύ μ' όλα μαζί...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Doctor who?

Όλα τα παράπονά σου, κάνε στην καρδιά
τόσο μεγάλη θλίψη να συνθλίψει μπορεί
τα λόγια άσε είναι ανώφελα, παχιά
μόνο η αγάπη κάνει την αδυναμία δυνατή

Όλα τα κύτταρα μπορεί να επαναφέρει
το σώμα-ύλης σου να κάνει υγιές
με κάθε σκέψη σου να σε προγραμματίσει
το κάθε όνειρο να γίνει εμφανές

Είσαι από μόνος σου η λύση που γυρεύεις
αν κι είσαι μόνος σου μπορείς και να χαρείς
με γκρίνια σ' άλλους τον πόνο δεν γιατρεύεις
χρόνο παγώνεις, στο χώρο ψάχνεις να κρυφτείς

Οι εχθροί που κυνηγάς είναι όλοι μέσα σου
είναι οι δαίμονες, που έχεις να νοιαστείς.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Όριο η προδοσία;

Οι προδότες ήταν φίλοι και σε ξέραν
σ' αγαπήσαν, σε φθονήσαν μες στο νου
σε μια φρίκη, δεν αντέξαν να υποφέρουν
εχθροί γίναν με χαμόγελο τρελού

κατανόησε βαθιά τα κίνητρά τους
για συγχώρεση ας ψάξουνε αλλού
ήταν μία, ήταν δύο και σε χάσαν
οι εμμονές τους, σ' ένα θάνατο οδηγούν

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Λέξεις: Ήχοι ή ουσία;

Για μας η Αγάπη είναι, λέξη πια, φθηνή
την ζούμε κι ότι είχε, το 'χει πει
δεν περιγράφεται η ουσία κάθε λέξης
είναι ήχος για όσους δεν έχουν αντέξει

Είναι δύσκολο να βιώσεις την αρχή
δυσκοι π' αγκαλιάστηκαν νωρίς
γίνανε δυο σώματα, οίκοι για μια ψυχή
κι άλλα χωράνε, μέχρι η Γη να γιατρευτεί

Ό,τι δεν έζησες για πάντα θα σου λείπει
με μια λέξη θα σου δίνει ηδονή
«φόβος», «αμαρτία», «λύτρωση», «αγάπη», «ηθική»...
έγινες για όλους ο πιο κακός κριτής

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Με θαυμάζεις ή με φοβάσαι;

Αν με φοβάσαι θα με σκοτώσεις
χωρίς αιτία να προκαλώ
είμαι θαυμάσιο πλάσμα της φύσης
με σχήμα και χρώμα αληθινό
δεν κινδυνεύω αν με κοιτάξεις
στο φόβο το τέλος μου παρατηρώ

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ωρα προσευχής: Πότε και πώς να ζητάς;

Τις στιγμές πριν τα όνειρα
λίγο πριν παραδοθείς στην αγκαλιά του Μορφέα
όταν σιωπούν οι τελευταίες σκέψεις
Σμίλεψέ τες!
Σαν να παραγγέλνεις επιθυμίες από Τζίνι
Δίχως αμφιβολίες και φόβους
Είναι η ώρα να ζητήσεις
Ξεκάθαρα και ξάστερα
Και τα όνειρα θα βάλουν σε τάξη τ' άστρα
Και η νέα μέρα θα είναι υπέροχη
Η καλύτερη εκδοχή της επιθυμίας σου

[**ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ**](#)

Για σένα ποιός;

Χάιδεψε τους δράκους σου για σένα
να φέρει ρίσκαρε, μήνυμα απ' τους νεκρούς
τη λέπρα γιάτρεψε κοντά σου για να έρθει
να σε υπηρετεί αιώνια με τιμή
Υπάρχει κάποιος όλα αυτά να σου προσφέρει;
αν είναι ένας ή είναι δύο ή δεκατρείς
όλοι είναι αδέρφια μαζί Αγαπημένα
δίχως αντάλλαγμα θα είναι πάντα εκεί

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Υπάρχει το τίποτα;

Το τίποτα δεν ήρθε και δε θα 'ρθει;
Εσύ είσαι του κάτι δημιουργός;
Τα υλικά τα έχεις όλα στο μυαλό σου,
σπίθα καρδιάς σου δίνει νέο υλικό
ή του κενού το χαμηλό ενεργητικό

[ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ](#)